

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

ŘÍJEN

2016/2017

Co víme o orientačním běhu

Divadlo Jára Cimrmana
hraje už 50 let

72 hodin dobrovolnictví
Ruku na to!

Žijeme ve škole...

Stalo se

19.9. proběhl program v rámci akce „Živá historie do škol“ věnovaný Karlu IV. a jeho době, účastnili se žáci od 5. tříd

21.9. běhali zástupci 4. - 9. tříd na okresním přeboru v přespolním běhu v Kolíně, nejlepší **Ondra Štuller z 9. A**, který skončil na 6. místě ze 107 závodníků, gratulujeme!!!

23.9. se konal atletický trojboj 4. a 5. tříd v Kolíně

26.9. bylo ředitelské volno, neboť pedagogové se školili

27.9. druhé ředitelské volno, neboť pedagogové se školili

1.10. proběhl Den seniorů, pro které některé naše děti tvořily přání a z domova pro seniory dostaly na oplátku poděkování (viz foto MBÍ)

3.10. jela 5.A na dopravní hřiště do Kolína

3.9. - 12.10. se sbíral starý papír

4.10. navštívila místní knihovnu 6. A

6.10. na 1. stupni proběhla prezentace akce „Ovoce do škol“

6.10. šla do místní knihovny 6. B (viz foto BPav)

7.10. se všichni žáci účastnili varhanního koncertu v kostele sv. Štěpána

8.10. vyjel letos poprvé KMD - na představení Pan Kaplan má třídu rád do Divadla ABC, kde kdysi působil i W+V

10.10. se mohli deváťáci podívat na burzu škol

12.10. dopravní hřiště v Kolíně pro 5. B

13.10. vyrazila do knihovny i 5. B

14.10. se děti od 5. ročníku zapojily do dobrovolnických prací ve městě a ve škole v rámci celostátní akce 72 hodin dobrovolnických prací (viz foto BPav)

14.10. se konalo první putování turistického kroužku (trasa Kozojedy, Jevany, Vyžlovka)

17.10. bylo ředitelské volno, neboť se pedagogové školili

18.10. proběhl v Kolíně turnaj minikopané žáků 2. stupně

21. - 22.10. absolvovali noví redaktoři Puzzlíku školení *Jak na to*

24.10. jela do svíčkárny v Šestajovicích 2. AB a pak přespala ve škole

26. - 27.10. byly podzimní prázdniny

28.10. státní svátek

A co nás čeká?

2.11. má 5.AB dopravní teorii

2.11. v rámci volby povolání navštíví devítky Úřad práce v Kolíně a Českou spořitelnu

3.11. se vydá 4. A do Českého Brodu do knihovny, tentokrát za ilustracemi

8.11. dorazí dravci a proběhne jejich ukázka s přednáškou

11.11. mají devítky přednášku Energetická náročnost

15.11. se dozví 9.AB informace o hotelové škole v Poděbradech

15.11. proběhne pedagogická rada

18.11. vyrazí do svíčkárny do Šestajovic 3.AB

21.11. jede do svíčkárny i 1.AB

21.11. má 4. AB dopravní teorii

21.11. proběhnou třídní schůzky (od 15.30 hodin)

24.11. se v Kouřimi zahajuje průvodem světýlek adventní čas, průvod od školy začne v 16.45

26.11. vyrazí KMD na muzikál Sibyla

28.11. se koná schůzka s rodiči budoucích prvňáčků

Žijeme ve škole...

Ruku na to- znova jsme vyrazili pracovat pro druhé

V letošním roce se do akce 14. 10. zapojilo již devět tříd!!! Děti od 5. třídy pracovaly společně s učiteli a učitelkami na vybrané akci. Co se dělalo? Pátáci vytvořili velikánská zvířata, kterými vyzdobili chodbu u svých tříd, a kousek džungle přenesou i na zastávku autobusu u školy. Šestky vyrazily na podzimní úklid na trase okolo Kouřimi, sedmička upravovala pozemek za Střelnicí a druhá část uklízela na místním hřbitově opuštěné hroby. Jedna osmička malovala sudy na různé použití pro celou školu. Druhá - 8.A - se činila na zahradě u družiny, kde obrousila a natřela domeček pro družinu a pracovala tam i na očištění plotu. 9.A se rozhodla zahrát pohádku pro mateřskou školku, nakonec i pro některé třídy na 1. stupni. A 9.B opravila kresby na autobusové zastávce u Lonzy, které v rámci této akce kreslily naše děti před dvěma lety. Někteří za dopoledne celou práci nestihli a budou v ní pokračovat ještě během pracovní a výtvarné výchovy. Přesto vládla velká spokojenost. Za dětmi byly vidět výsledky a to každého potěší. Více na <https://www.72hodin.cz/2016/>

Jak akci viděli naši redaktoři?

Mišon 6. B: Naše třída 6. B společně s 6. A vyrazila na trasu z Kouřimi kolem Strašíku do Toušic a zpátky a sbírala odpadky. Když jsme došli do Toušic, na úřadě nám dali teplý čaj. Byla totiž pěkná zima. Ohřáli jsme se i cestou zpátky, to jsme se ještě stavili na Strašíku a opekli jsme si buřty. Myslím, že se to všem líbilo, jelikož jsme se prošli a pomohli jsme přírodě.

Čenda 6. A: Uklízení Kouřimi nezní moc fantasticky, ale s kamarády je to lepší. Takže jsme to zvládli na jedničku.

Jonáš: 8. A měla za úkol obrousit a natřít domeček školní družiny a plot u školy. Po čtyřech hodinách práce jsme byli úplně zmrzlí, nicméně se svou prací spokojení. Na plot už barva nezbyla, a tak jsme se vydali s paní učitelkou Pexovou shrabávat listí. Myslím, že ten den venku za to stál, práci jsme splnili. Jen domeček se musí natřít ještě jednou.

Honza 9. A: Naším úkolem bylo zhruba půl hodiny zabavit cca 90 malých dětí, což zní jako nadlidský úkol.

Myslím ale, že se nám to celkem povedlo. Pro děti jsme si připravili „skorodivadlo“ O perníkové chaloupce, které jsme si podle sebe pozměnili a vytvořili tak téměř novou pohádku. Bohužel jsme asi moc neodhadli věk dětí ve školce, a tak to prťata chápala hůř, než například třetáci, na kterých jsme si

Žijeme ve škole...

divadlo vyzkoušeli poprvé. Děti se ale zapojovaly a nestyděly se. Po představení jsme dětem zazpívali písničku Dělník s kytarovým doprovodem (což mělo vypovídat o projektu 72 hodin, kde každá třída něco dělala). Když jsme dozpívali, jedna holčička se rozbředla. Doufejme jen, že ne naším zpěvem... Na závěr jsme si s dětmi zahráli hru. Vymýšlely písně na téma voda a vždy kousek z té písně zazpívaly. I když

jsem se celé této akce bál, protože malé dítě je nejnáročnější divák, vše dopadlo dobře. A hlavně, my jsme se docela vydováděli.

Hraju rád, říká „herec“ Matěj

Do dramatického kroužku chodím už čtyři roky, takže divadlo pro školku se mi jako nápad líbilo. Moje sestra Tereza hraje také divadlo a já jsem vždycky rád na její představení chodil, představení se mi líbila a několikrát jsem si je doma přehrával na DVD. A tak jsem se rozhodl to taky zkusit.

Hrajeme a zkoušíme s p. učitelem Drahovzalem při ZUŠ menší scénky, improvizaci, různé žánry, učíme se, jak mluvit a jak se pohybovat na jevišti. Nejdřív jsem hrál zvířátka (to mi jde) a teď už hraju i postavy. Dnes je v dětské divadelní skupině celkem devět účastníků a jsme bezva parta. Tento rok jsme byli i na dramatickém soustředění, kde jsme také zkoušeli různé scénky. Zahráli jsme si i na zpěváky. Hrávat divadlo je můj koníček. Můj vítěz v pohádce pro MŠ měl úspěch ☺! Byl neuchopitelný.

O projektu 72 hodin pokračuje

Wewerka z 5. B: Malovali jsme africká zvířata na vyzdobení chodby

v přízemí druhého stupně. Objevil se tu lev, slon, krokodýl, levhart, antilopa, lama, žirafa a další. Myslím si, že se nám zvířata povedla, dnes už krásně zdobí chodbu.

Mates z 5. A: Naše třída vyráběla kartonová zvířata. Byla to třeba gorila, žirafa, slon, zebra. Akce se mi moc líbila hlavně proto, že jsme pracovali ve skupinách, takže byla sranda. Zvířata budou zdobit přízemí na druhém stupni. Bylo to super a doufám, že nás paní učitelka přihlásí i příští rok.

Michal ze sedmičky: Během akce 72 hodin jsme navštívili hřbitov, kde jsme obstarávali hroby, které byly opuštěné a zničené. Vytrhávali jsme suchou trávu, zkracovali břečťan a podobně. Mně se to tedy líbilo, hřbitov má zvláštní atmosféru.

Marek 9.A: Naše třída měla jít hrát divadlo do školky, ale shodou okolností jsem tam nešel, a proto jsem musel jít se sedmáky pracovat na obecní pozemek u Střelnice. Tam jsme uklízeli drny z pole, sbírali kaštiny a hrabali listí. Celou dobu nám ale byla hrozná zima, takže nakonec jsme se uchýlili k tomu, že jsme si rozdělali oheň, abychom se zahráli. I přes zimu se mi celý projekt líbil a je škoda, že se příštího ročníku již nezúčastním.

Žijeme ve škole...

Pan Kaplan má třídu rád a už více než 90 let baví

Se školním Klubem mladého diváka jsme 8. října vyrazili autobusem přímo do Prahy na divadelní hru *Pan Kaplan má třídu rád* do podzemního divadla ABC. Byla to pecka. Hra byla nastudovaná na motivy stejnojmenné knihy, napsané ve 30. letech 20. století.

Do Prahy jsme přijeli o něco dříve, než bylo plánováno, a tak jsme se stavili na občerstvení v McDonaldu. To přišlo vhod, poněvadž jsme se kromě své vlastní svačiny dostali k jídlu až doma. Divadlo bylo krásně a moderně zařízené, působilo útulně. Seděl jsem uprostřed hlediště na balkóně a na všechno dění na hledišti jsem měl skvělý výhled. Do sedačky jsem usedal s kritickým přístupem, že se spíše zaměřím na věci, které se mi nelíbí. To se mi však nepovedlo, protože těch věcí

bylo opravdu málo... Pokud vůbec nějaké byly. Herci, ačkoliv byli starší, byli úžasní a na scéně předvedli skvělé výkony. Příběh vypráví o panu profesorovi a jeho třídě plné lidí cizího původu, kteří se učí mluvit česky (v původní hře americkou angličtinou).

Wewerka doplňuje: Přestavení napsal Leo Calvin Rosten a režíroval Miroslav Hanuš. Děj se odehrává v předválečném New Yorku. Jedná se o večerní kurzy angličtiny pro přistěhovalce. Hlavní postava – Hyman Kaplan- je zde považován za šprta, který má moc rád třídu a pana profesora. Žáci moc anglicky - tady česky - neumí, takže vznikají vtipné hlášky jako „Nemluďte o kšišovkách, není čas na luštěniny“ nebo „Myslím, že pokrokávám hezky“.

A teď už si nejspíš sami dokážete představit, jak neznalost jazyka vcelku musí působit komicky. Hledištěm každou chvíli projela vlna smíchu. Má jediná výtka je, ačkoliv to může být jen můj osobní pocit a nic víc, že herci se po celou divadelní hru nacházeli pouze v jedné uzavřené

místnosti. To způsobilo, že jsem později nedokázal udržet úplně celou dobu pozornost, jelikož se prostředí nijak neměnilo a veškerá hra byla stavěná pouze na slovních vtipcích a

konverzaci a nějaká větší akce nikde. Možná je to způsobeno tím, že jsem si u souboru Mrst'a Prst'a (kde jsem členem) zvykl na časté měnění prostředí a času na scéně.

Po ukončení jsme plní dobrých pocitů zamířili na prohlídku zákulisí, kterou nás provázela mladá slečna. Nečekal jsem, že prostory za jevištěm jsou až tak rozsáhlé. Veliké haly byly plné nejrůznějších kulís a spousta velkých místností sloužilo všemožným účelům. Zarazilo mě jen, že vzhledem k velikosti samotného divadla se v zákulisí nacházel celkem malý počet rekvizit. Autobusem jsme do Kouřimi dorazili až po desáté hodině v noci, pro někoho si ke škole přijeli rodiče a někdo šel domů pěšky... A já jsem usínal plný dojmů a zážitků.

Text Honza,

foto z prken, které znamenají svět, H. Borová

Žijeme ve škole...

Jak se dělá papír z papíru?

Už jste přemýšleli, proč recyklujete papír? Aby se nemusely kácet nové a nové stromy!

Jak se tedy dělá papír z papíru? Jednoduše, vezme se starý papír, roztřídí se podle druhu (noviny, karton...) a zbaví se nečistot. Namočí se, rozmixuje, do hmoty se přidají různé přísady a bělidla a pak se lisuje a suší. I k této výrobě se potřebuje kus dřeva, ale je ho potřeba je daleko menší část. Nezapomínejte proto papír recyklovat, šetřte tím lesy! Díky všem, kdo nosí sběr!!! **ačmE**

Sběr papíru - výsledky

Již tradičně se v říjnu na naší škole konal sběr starého papíru a kartonu. Děkujeme všem, kteří se zapojili a nějaký sběr donesli. Můžeme tedy také letos podpořit naší adoptovanou kamarádku Moline z Keni. Celkem jsme nasbírali 11 949 kg, což je rekord školy. Uvidíme, zda se bude nahlášené množství shodovat se skutečně odevzaným množstvím papíru (někdy to neplatí!).

Nejlepší sběrači školy jsou:

1. místo Sznapkova Nela, 3. B - 575 kg
2. - 3. místo Švejdová Šárka, 3.B a Švejdová Eliška, 6.B - 503 kg

Pořadí tříd:

1. místo	2.B	2022,6 kg, Janáková Eliška - 422,5 kg
2. místo	3.B	2000 kg, Sznapkova Nela - 575 kg
3. místo	6.B	1244 kg, Švejdová Eliška - 503 kg
4.	5.B	748,3 kg, Novák Jan - 230 kg
5.	3.A	648,46 kg, Vacková Adéla - 160kg
6.	1.A	615,6 kg, Hetzendorf Marek - 205 kg
7.	8.B	565 kg, Hartmann Daniel - 154 kg
8.	2.A	531,7 kg, Zalabáková Nikola, Moskala Matěj - 50 kg
9.	9.A	513 kg, Havlinová Šárka - 260 kg
10.	3.C	498 kg, Šťastný Matěj - 196 kg
11.	1.B	425 kg, Čepelák Denis - 194 kg
12.	4.B	413 kg, Průšová Barbora - 245 kg
13.	5.A	388 kg, Poláková Adéla - 105 kg
14.	4.A	342,6 kg, Holub Jan - 108,6 kg
15.	6.A	175,5 kg, Kocián Lukáš - 175,5 kg
16.	7.A	287,2 kg, Pavelková Petra - 100 kg
17.	8.A	234,9 kg, Zemanová Veronika - 45 kg
18.	9.B	153 kg, Novotný Daniel - 70 kg

M. Hampejsová

Velké díky patří třídě 9.B, chlapcům z 8.A a především chlapcům z 9.A za pomoc při nakládání sběru.

Žijeme ve škole...

ŠKOLNÍ FOTOSOUTĚŽ!!! ŠKOLNÍ FOTOSOUTĚŽ!!! - již 8. ROČNÍK

TÉMATO:

1. **Můj mazlíček**- nafot' svého pejska, kočičku, želvu, morče... při akci, v detailu, zajímavě, zaměř se jen na zvíře
2. **Lidi v pohybu**- při sportu, v běžných akčních situacích, ve škole o přestávkách - *nezapomeň se foceného zeptat, zda můžeš fotku zveřejnit!!!*
3. **Zajímavé detaily** - přírody, domů, lidí, zcela volné téma...

Podmínky: Podmínkou je série 5 fotografií jednoho autora, snímky by měly mít originální názvy, fotografie mohou být z různého ročního období.

Velikost nejvýše 5 MB a ve formátu JPG (doporučujeme rozlišení 300 dpi).

Fotografie musí být původní, nesmí být stažené z internetu!!!

Fotky přines do konce ledna na flashce ke stažení v souboru, který bude označen jménem, příjmením a třídou. Každou fotografii označ příjmením a originálním názvem (jako u ukázek)! Odevzdej p. uč. Bílkové.

Na chodbě proběhne opět hlasování o nejpěknější fotce, odměna vás nemine!

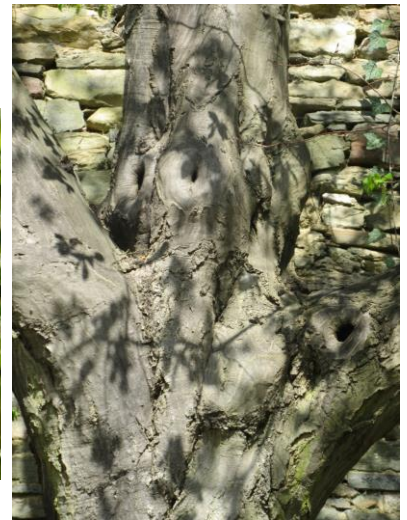

M. Bílková:
Lovíme krásu

Fot'te!!! !!!Fot'te!!! Fot'te!!!

K.Holá: Opilec

K.Fridrichová:
Stařec plný stínů

Foto z archivu minulých ročníků

„Být tebou, Horáčku, nosila bych na hlavě čepici,” prohlásila paní učitelka.
„A na co?” diví se rozcuchaný výrostek.
„No, já nevím,” povídá učitelka, „ale v novinách psali, že už každou chvíli přiletí čápi a budou si hledat hnízda!”

Pětkař přijde domů a volá:

„Mámo, táto, dostal jsem dvojku!”
„No výborně, a z čeho?”
„Z chování.”

„Zase pětka!” vyčítá otec synovi. „Asi jsi dobře neporozuměl otázce, kterou ti pan učitel položil.”

„Já jsem otázce rozuměl, ale učitel nepochopil mou odpověď.”

„Tati, proč mi podepisuješ žákovskou knížku třemi křížky jako nějaký analfabet?”

„Nechci, aby si učitel myslel, že vzdělaný člověk může mít takového syna, jako jsi ty!”

Žijeme ve škole...

Dopravní hřiště se tentokrát nepovedlo

Dne 12. 10. jsem byl se svoji třídou na dopravním hřišti v Kolíně. Jeli jsme tam autobusem na tři vyučovací hodiny. Počasí nám nepřálo, takže jsme na kolech jezdit nemohli. To znamenalo, že jsme seděli a koukali se na videa z youtube, na které jsme se klidně mohli koukat ve škole a nemuseli jsme jezdit tak daleko. Co mě nejvíc štvě, je, že jsme kvůli dopravnímu hřišti přišli o dvě hodiny tělocviku. Podle mě to byla nuda a ztráta času.

Měli bychom jet ještě na jaře a to už nám snad počasí vyjde. A když ne, tak tenhle článek opišu ještě jednou.

Mates

Kdo může s kolem na silnici?

Je vám deset nebo i víc? Tak už jste možná byli na dopravním hřišti a někteří si odvezli i průkaz cyklisty. A co ti ostatní, kteří ho nemají? Ti na kolo nesmí? Smí, na kolo smí přeci každý, kdo na něm umí jezdit, ale na silnici mohou sami jen ti, kterým je deset a víc. Ostatní musí být pod dohledem osoby starší patnácti let. Do osmnácti let musíte mít helmu, ale bezpečnější je ji mít stále.

ačmE

ZÁLOŽKA DO KNIHY SPÁJA SKOLY, neboli ZÁLOŽKA DO KNIHY SPOJUJE ŠKOLY

Obálka plná překvapení na nás čekala ve středu 19.10. Byla plná záložek do knih, které pro třídy p. uč. Zahradníčkové, Křížové a Kolpakové připravily děti ze slovenské Základní školy v Kamenci pod Vtáčnikom.

Projekt „Záložka do knihy spája školy“ není pouze o spolupráci mezi slovenskými a českými dětmi, ale také podporuje čtení dětí. Ty si touto

cestou mohou vyměnit názory na knihy, které rády čtou. I naše děti vyrobily záložky, tentokrát ve tvaru kouřimské zvonice, a ty poslaly na Slovensko.

Pevně doufáme, že slovenským čtenářům udělají tolik radostí, jako nám ty jejich.

Text a foto H. Kolpaková

LOGICKÁ
OLYMPIÁDA

Odvaž se používat vlastní rozum...

Immanuel Kant

Logická olympiáda je soutěž pořádaná Mensou České republiky založená na logických úlohách, jejichž řešení vyžaduje samostatný a kreativní přístup. Nerozhodují zde naučené znalosti, ale schopnost samostatného uvažování a pohotového rozhodování. (www.logickaolympiada.cz)

Školního kola Logické olympiády se letos jako jediný z naší školy zúčastnil Petr Stach z 8. A. Dosáhl ve své kategorii B (2. stupeň ZŠ a odpovídající ročníky víceletých gymnázií) lepšího výsledku než 64,7 % účastníků ze středočeského kraje a než 68,3 % účastníků z celé republiky! Gratulujeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci školy.

Petr pro vás na ukázkou připravil jednu ze soutěžních úloh, schválně, jestli jí dokážete vyřešit...

Anička dala do tašky 10 bonbónů, 5 jablek, 2 sušenky, 1 banán, 3 lízátká, 1 švestku, 1 brambůrky a 20 třešní. Kolik musí Anička vytáhnout kusů svačiny z tašky, aby mezi nimi určitě byl alespoň jeden kus ovoce?

Na řešení se zeptejte Petra nebo si je najdete na předposlední straně!

Žijeme ve škole...

Varhanní hudba v kostele sv. Štěpána

V pátek 7. 10. šla celá škola do kostela na varhanní koncert. Mně osobně se líbila jak výzdoba kostela, tak hudba. Pan varhaník nám na střídačku říkal něco o varhanách a hrál na ně. Na konci improvizoval a my se v časových intervalech mohli nahoru na kůr podívat. Když přišla řada na naši třídu a vyšli jsme do schodů, nemohl jsem uvěřit, že jsou varhany tak velký hudební nástroj. Vím sice, že to pan varhaník říkal, ale i tak. Prostě mě to překvapilo.

Mišon

Pátáci hodnotí:

Ondra: Bylo to pěkné, protože jsem viděl právě kouřimské varhany. V kostele bylo pěkné ticho.

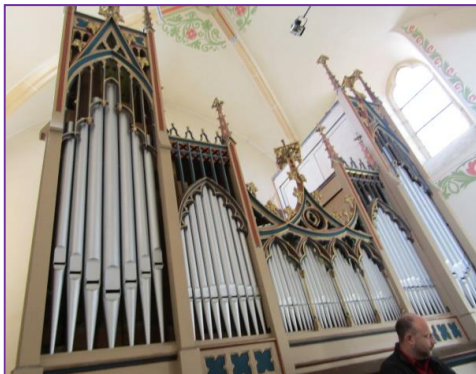
Nela a Sára napsaly stejně: Koncert se mi líbil, protože jsem slyšela varhany poprvé. Zrovna tak kostel mě ohromil, protože jsem ho viděla uvnitř poprvé.

Nikola: Mě zaujala výzdoba kostela.

Aneta: Líbil se mi koncert, ale i kostel, měl krásně barevné stěny, obrazy a sochy. Byl to veliký prostor.

Eva. Koncert se mi moc líbil, protože jsem varhany v kostele slyšela poprvé a v našem kostele je výborná akustika, takže to tam krásně znělo. A kostel mi na rozdíl od jiných kostelů připadal barevnější a zajímavější

Marek: Varhany jsou úžasný hudební nástroj a dají se na nich hrát krásné skladby.

Matěj: Koncert se mi moc nelíbil, hudba byla sice zajímavá, ale nebavilo mě, že jsem jen seděl. Možná to bude tím, že nemám hudební sluch. Ale v kostele se mi líbily obrazy a okenní malby. A nejvíc mě překvapilo, že byl na rozdíl od ostatních kostelů, kde jsem byl, barevný.

Filip napsal: „Harvanní“ koncert se mi líbil. ☺

Alex 8.A: Kostel se mi hodně líbil, bylo to tam velmi zajímavé. Akorát jsem se nudil, koncert nebyl tak zajímavý, jak jsem čekal. Poslouchali jsme přednášku nějakého muže, který na ty varhany hrál. Říkal, že hraje už od 5. třídy. Popisoval, jak varhany pracují a z čeho se skládají. Upřímně, od toho programu jsem ale čekal víc.

Víme o kouřimském kostele

Chrám sv. Štěpána v Kouřimi byl založen ve 13. století. Začal se stavět v románském slohu, avšak dokončen byl ve slohu gotickém. Dodnes se zachoval v téměř původní podobě, avšak v historii mnohokrát vyhořel. Nejhorší a nejničivější požár, který zasáhl i sousední věž, se odehrál v roce 1670. Po třicetileté válce Kouřim neměla na opravu, a tak se oprava protáhla až do roku 1740, kdy byly věže kostela sníženy a dostaly dnešní krytinu. Úplně dole pod podlahou se nachází unikátní kaple sv. Kateřiny, jedinečná stavba v Evropě.

Zajímavost na závěr: Víte, že v kostelní kapli byly nedávno objeveny unikátní nástěnné malby, na kterých jsou vyobrazeni andělé hrající i na dosud neznámé středověké hudební nástroje?

Text Jonáš, foto H. Kolpaková a Čenda

Varhanní kvíz - pamatuješ si ??? (řešení str.25)

- Jak se jmenuje nejznámější světový varhaník?
- A nejznámější český varhaník?
- Ve kterém městě jsou největší varhany na světě?
- Jaká je délka a šířka největší varhanní píšťaly na světě?
- Jak velká je nejmenší píšťala varhan na světě?
- Kolik stojí průměrně velké varhany?
- Od kolika let se může člověk učit hrát na varhany?
- Jak dlouho se člověk učí hrát na varhany?
- Jak se jmenuje člověk, který staví varhany?

Žijeme ve škole...

Malí redaktori Puzzlíku se školili

Puzzlík potřebuje nové síly. V pátek 21.10. a v sobotu 22.10. se v naší škole odehrával minikurz pro nás redaktory Puzzlíku. Školily nás paní učitelky Bílková a Kolpaková.

V pátek jsme se sešli ve 14:00. Následovalo ubytování ve třídě a seznámení se s první novinářskou prací - jak se fotí a jak na anketu. A pak už nastala praxe. Vyrazili jsme na náměstí vyfotit nějaké zajímavé fotky - lidi, přírodu i památky. Fotky jsme vytiskli a šli jsme se ptát cizích

lidí, jak by je pojmenovali (což byla anketa).

Po návratu na nás čekal rozhovor se „slavným“ krotitelem žířal z Peru a my se učili klást zajímavé otázky. Večer byla pro nás připravena bojovka končící opékáním buřtů (to byl poklad, který jsme museli najít). Spali jsme v družině.

V sobotu jsme byli celý den ve škole. Pracovali jsme na počítačích, tvořili články s páteční tematikou, vyzkoušeli jsme si zprávu a reportáž. Ke konci na nás čekalo vyhodnocení. Dostali jsme za odměnu baťohy a diplom, ale odnesli jsme si ještě notesy, zápisníky a propisky. Celý kurz podpořili i naši rodiče, kteří nás zásobili potravinami a drobnými cenami. Za to jim děkujeme.

Text Wewerka, foto M. Bílková

Kouřimské motivy a názory (první anketa)

Hezké ráno - E. Pivoňková
Fotil O. Chlubna

Zarostlá ulička - A. Bohata
Fotila N. Gabrielová

Na paloučku v jetelíčku
E.Kůsová

Podzim - J. Svoboda
Fotil J.Strunecký

To mi chutná - J. Pivoňka ml.
Fotil M. Nedvěď

Břečťanový dům - R.Šprt
Fotila M.Olivová

Kočka špion - p. Václav
Fotil M. Kolpak

Zátiší na sudu - p. Katarina
Fotil Š. Paclt

Umím parkovat - p. Vašek
Fotil F. Nedvěď

Žijeme ve škole...

Žížalí krotitel mezi námi (rozhovor)

V Praze se letos koná setkání zástupců neoriginálnějších povolání na světě. Město Kouřim 21.10.2016 navštívil podnikatel a krotitel žížal Salvador del Lima z Peru, kde se vyskytuje nejvíc žížal. Jeho speciální družstvo tvoří deset žížal amazonských, které jsou pro výcvik nejvhodnější.

Jaké národnosti jsou vaši rodiče?

Otec Čech a matka pochází z Peru. Proto umím tak dobře česky.

Kde jste se narodil?

V Peru.

Co vás přivedlo ke krocení žížal?

Moji rodiče jsou žížalogové, jsem v tom od dětství.

V čem jsou lepší žížaly amazonské než české?

Žížaly amazonské jsou delší.

Je těžké vycvičit žížalu?

Když víte, jak na to, tak ne.

Jak s nimi komunikujete?

Vlastním tělem.

Jak jste přišel na to, jak vycvičit žížaly?

Odpozoval jsem, že když se budu krotit jako ony, budou mě poslouchat.

Jak se jmenují vaše žížaly?

Lulinka, vůdkyně je Lulinka, ostatní jsou Lulinka 1,2,3,4,5,6,7,8,9.

Jak je od sebe rozeznáte?

Nepotřebuju je rozlišovat. Zakřičím „Lulinko!“ a připláží se všechny až ke mně.

Jaká žížala je nejšikovnější?

Lulinka je nejšikovnější.

Co žížaly umí?

Jsou to přece tanečnice.

Pomáhá vám někdo?

Ano, třeba s krmením mi pomáhají liliputi, neboť jsou malí a nebolí je záda, když se k nim naklání.

Jak dlouho s žížalami pracujete?

25 let.

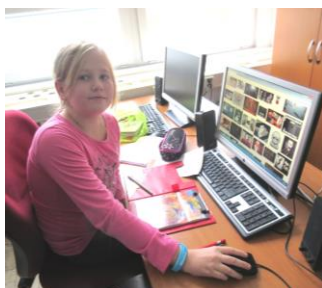

Fotografie M. Olivová

Kdo tu byl???

Fotografie M. Bílková

Žijeme ve škole...

Jak jsme si víkend užili???

Udělali jsme velmi mnoho práce, což se těžko popisuje. Naši noví redaktori byli akční, vnímaví a všechno je bavilo. Osahali si různé typy novinářské práce, pracovali sami i v partě, takže se pěkně seznámili. Pravda, musí se ještě mnoho učit, aby byly jejich články čtivé, a taky se musí trénovat v pravopise. Ale atmosféra byla skvělá, legrace spousta. Krásný zážitek - víkend s šikovnými a nadšenými dětmi! Dík patří škole i rodičům, kteří akci podpořili.

M. Bílková

Zážitky při focení

Hned v pátek nás paní učitelka vyslala do města fotit nějaké zajímavosti. Já a Eva jsme byly nejprve na školním pozemku a pak jsme se vydaly vstříc městu.

Fotila jsem nejprve takovou malou věžičku na samoobsluze. Eva ale pak potkala svoji vedoucí ze skautu, a tak ji napadlo, jestli ji nemůže taky vyfotit. Udělaly jsme pár fotek a já stála vedle cukrárny, skoro v Novoměstské uličce, zakoukala jsem se do ní a hned jsem měla další. Při cestě zpět jsme potkaly další redaktory Mišona a

Čendu. Cesta byla plná smíchu a užila jsem si to ze všeho nejvíc.

Fotky jsme ve škole vytiskli a vrátili jsme se zpátky do města, abychom našli člověka, který se vyjádří k našemu obrázku. Zeptala jsem se tří lidí, i když jsem se trochu styděla. Ale bylo to fajn, učili jsme se komunikovat.

Niky

Noční putování za večerí

Na puzzlíkovém školení jsme byli dva dny, takže nás čekala noční bojovka.

Na bojovku jsem se dost těšil, jelikož na skautovi je máme každou chvíli. Vyrázili jsme už za šera, ale když jsme přišli na místo, byla už tma. Začínali jsme na mostě, odkud jsme šli podél řeky asi deset metrů. Víte, jak se dělá správná světelná signalizace? Tu jsme si vyzkoušeli. Pak nám paní učitelka Kolpaková utekla. A to doslova. Museli jsme ji chytit, a tak jsme doběhli až k rozcestí, kde na nás čekala, ale teprve tam začalo dobrodružství. Šli jsme podle šipek skoro až na Starou Kouřim (Fífa přehání - pozn. šéfredaktorky), cestou šustily stromy, hučela voda, ještě k tomu na jedné ze šipek

bylo napsáno „Bař“, což mi přišlo dost podezřelé. Ale nic se nestalo. Teprve když už jsem přicházel na konec, tak až tam strašidla vybafla. Všichni jsme cestu přežili a vyrazili směr okolí Lechova kamene hledat poklad, což byly dost dobře ukryté buřty, které jsme nakonec měli k večerí. Oheň jsme měli u Lecháku. Bojovka se nám všem líbila kvůli tomu, že byla strašidelná, ale i tak jsme byli všichni unavení. (no nevím, do 23 hodin byli čilí ☺ - pozn. šéfredaktorky).

Mišon,

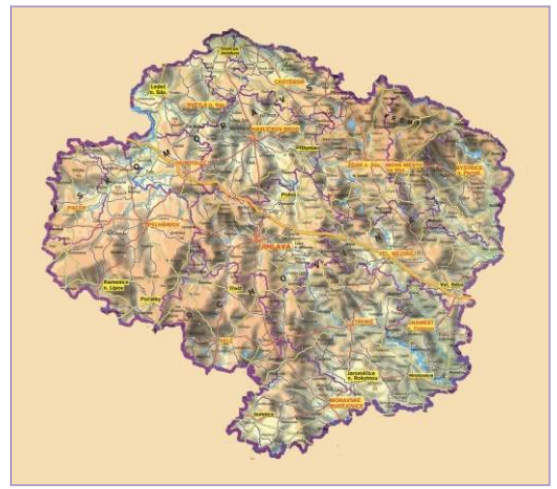
fotografie M. Bílková

Zajímáme se o své okolí...

5 důvodů, proč navštívit Vysočinu

Kraj Vysočina je kvůli malebné přírodě vyhledávaným cílem turistů. My si teď ukážeme to nejzajímavější...

1. Žďárské vrchy

Krajina, která se rozkládá kolem Žďáru nad Sázavou, je jedno z nejkrásnějších míst kraje. Leží tu mnoho rašelinišť, luk a přírodních zajímavostí. Za návštěvu stojí např. vrchol Devět skal, či rybník Velké Dářko, odkud vytéká řeka Sázava.

2. Železné hory

V Železných horách naleznete vodní nádrž Seč, malebná údolí říček a potoků a rozsáhlé lesy plné hub. Ano, Železné hory jsou rájem houbařů a najdete tu i vzácné houby, kterým se jinde nedaří.

3. Jihlava

Jihlava je metropolí Vysočiny. Známa je hlavně díky ZOO či jihlavským katakombám. Ve městě je také spousta galerií, parků a sadů pojmenovaných po významných osobnostech.

4. Přebyslav

Za návštěvu stojí zámek, městské muzeum a palác bývalého špitálu. V zámku sídlí Centrum hasičského hnutí, kde je výstava o historii

hasičství v Čechách.

5. Hrad Pernštejn

Stojí poblíž Bystřice nad Pernštejnem v obci Pernštejn. Hrad je opředen mnoha pověstmi. Například, že zdejší hradní zrcadla berou krásu, či že vzrostlý jalovec je spjat s hradem natolik, že pokud se mu jenom zlomí větvička, bude to

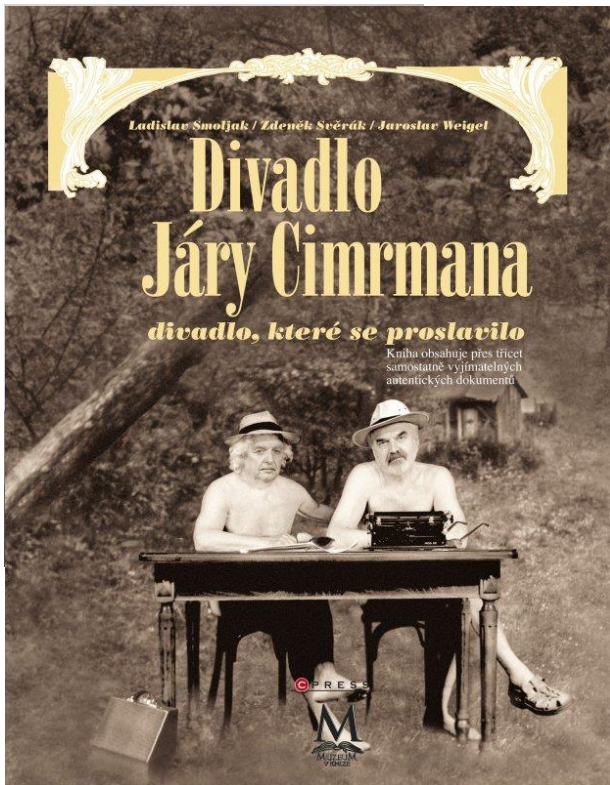
mít pro hrad nedozírné následky. Ostatně, to se již potvrdilo. Když se zlomila větev v roce 2005, hrad částečně vyhořel. A objevuje se zde i Bílá paní!

Přeji krásné zážitky!

Jonáš

Zajímáme se o své okolí...

Divadlo Járy Cimrmana baví už 50 let

Letos je tomu 50 let, co Zdeněk Svěrák a Jiří Šebánek vymysleli geniálního, všestranně nadaného Járu Cimrmana.

Postava Járy Cimrmana se poprvé objevila v roce 1966 v rozhlasovém vysílání Jiřího Šebánka a Zdeňka Svěráka, kdy „byla objevena“ pozůstalost tohoto génia. Cimrman zde jako řidič parního válce a sochař vystavuje neúspěšně věci zdeformované parním válcem.

Vzápětí se stal zásadním tvůrcem her vedle Z. Svěráka i Ladislav Smoljak. Cimrman se stal symbolem divadla a během padesáti let vzniklo velké množství divadelních her na toto téma, kde se Jára rozvíjel, až z něj nakonec byl všestranný, světaznalý člověk. Tato fiktivní postava se údajně narodila mezi roky 1869-1874 a zemřela někdy kolem první světové války. Za svůj život objevil Cimrman spoustu vynálezů, mezi které patří třeba vzducholoď, jogurt, kolečkové brusle, dvoudílné plavky nebo

Cimrmanův disk (CD). Byl dramatik, fyzik, výtvarník, básník, sportovec, kriminalista, vědec a vynálezce. Divadlo Járy Cimrmana existuje dodnes, stejně tak se hrají jeho “nesmrtelné” hry.

Text Marek, foto z internetu, vedle představitelů divadla i Cimrmanova autobusta

Ze speciálního vysílání Radiožurnálu k výročí divadla jsme vybrali:

Hlavní tvůrci divadla byli v době založení už zralí muži:

„Někteří sousedi mi třeba říkali, co blázním, že jsem otec od dětí a že bych měl dělat něco smysluplnějšího,“ říká k tomu Zdeněk Svěrák. Podle Ladislava Smoljaka měl jejich tehdejší „vyšší“ věk i své výhody: „Byli jsme zralí – viděli jsme plno filmů, divadelních představení, znali jsme takřikajíc naše konkurenty a znali jsme kamenná divadla, kam jsme chodili. A tak jsme věděli, že nechceme hrát ‚hereckým‘ způsobem.“

Už padesát let Cimrman baví a inspiruje milióny Čechů. I proto byl zvolen největším Čechem. Polozapomenutý génius Jára Cimrman by se však nedočkal svého věhlasu, nebýt objevitelů a badatelů ze souboru Divadla Járy Cimrmana.

Víte, že

- Jára Cimrman získal nejvíc hlasů v anketě Největší Čech
- v DJC vystupují samí muži, přesto na začátku stála žena - režisérka Helena Philippová
- první divadelní hra se jmenovala Akt z roku 1967, pak následuje Domácí zabijačka a Vyšetřování ztráty třídní knihy
- postava J. Cimrmana měla předobraz např. ve všemělci, kronikáři, malíři a cestovateli Jiřím Beerovi, který žil v 19. století

Zajímáme se o své okolí...

- první společná hra Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka byla Hospoda na mýtince
- divadelní hry DJC mají zcela originální stavbu - nejprve proběhne přednáška k tématu a pak vlastní divadelní hra
- Járu Cimrmanovi se říká český Leonardo da Vinci
- Cimrmana známe i z filmu - Rozpuštěný a vypuštěný, Jára Cimrman ležící, spící
- další hry jsou např. Dlouhý, Široký a Krátkozraký, Posel z Liptákova, Lijavec, Dobyetí severního pólu, Blaník, Záskok, Švestka, Afrika, České nebe

Nepopulárnější hlášky z her DJC, jak je hodnotili diváci?

Samý Debil nebo Blbeček

Toto jsou rozumní chlapci? Vždyť je to tady jeden vedle druhého samý Debil nebo Blbeček! Se podívejte do zasedacího pořádku: Debil, Blbeček, Debil, Blbeček, Debil, Blbeček, Debil, Blbeček. Akorát támhle vzadu, to je snad jediná výjimka, sedí dva Blbečci vedle sebe. (ze hry Vyšetřování ztráty třídní knihy)

Do Podolí (Dobyetí severního pólu)

Ále, chodili mu tam lidi. (Hospoda na Mýtince)

Na sever... a na jih! (Dobyetí severního pólu)

Děkuji ti, náčelníku. (Dobyetí severního pólu)

M. Bílková

Kouřimská drakiáda

Letošního pouštění draků 1.10. jsem se zúčastnil i s bratry. Akce probíhala u kapličky na staré Kouřimi.

Jako každý rok na louce létalo mnoho různých draků poslušných i těch neposlušných. Nejvíce se mi líbil drak vypadající jako letadlo a jako letadlo létal i dost vysoko. Můj drak Pohár mě poslouchal na malou chvíli, vzlétl, prolétl se ve vzduchu a po krátké době se snesl na zem. Další má snaha ho dostat do vzduchu byla už marná. Přesto jsem si to užil. Sluníčko krásně svítilo a hřálo a vítr si s námi hrál na schovávanou, chvíli foukal a pak bylo zas bezvětří.

Nepouštěli se jen draci, ale házeli jsme bramborou a papírovou vlašťovkou a vyfukovali bubliny. V hodů bramborou jsem získal bramborovou medaili(4.místo), vlašťovka mi moc nelétala .

A jako odměna na nás čekaly balíčky s dračími dobrotami a každý si mohl opéct buřtu na ohni.

Text Fífa, foto ze stránek města Kouřim

Co se v té škole učíme ☹️? Perlíme!

Nová paní učitelka? Rendlíková.

Z testu: O čem je Starý zákon (Bible pro nechápavé)? Že nebyla školní docházka.
O čem je Nový zákon? Byla školní docházka.

Antonín Dvořák je spisovatel.

Jan Hus, bývalý prezident, kázal v Kapli betlémské.

Proč je pro půdu důležitá žížala obecná? Protože ji obdělává!

Název naší planety? Česká republika!

Zajímáme se o své okolí...

Křížem krázem republikou po železnici

Letos proběhl už 9. ročník cestovatelské soutěže Křížem krázem republikou (pořádající jsou krnovští skauti). Pochopitelně jsme se s bráchou účastnili.

Soutěž se koná ke dni železničářů a letos to připadlo na sobotu 24.9. Cílem akce je projet za 24 hodin (start 0:00 a konec 23:59) co nejvíc kilometrů po železnici a sbírat bonusové body za plnění úkolů a za

projetí vybranými stanicemi. Příprava na tuto soutěž je velice náročná, ale i zábavná. Třeba naplánování spojů tak, aby na sebe navazovaly a byl čas na přestup, nastane totiž také situace, kdy vlak má zpoždění a cestou jste nuceni změnit trasu a na přestup máte někdy jen jednu minutu, tak to je opravdu honička. Některé bonusové stanice nejprve musíte rozluštit a najít na mapě.

Naše cesta začala v Kolíně, projeli jsme třeba Olomoucí, Přerovem, Břeclaví, Brnem, Žďárem nad Sázavou, Havlíčkovým Brodem, Prahou a Rokycany, Plzní, dál přes Cheb, Loket, Karlovy Vary, Ústí nad Labem a Prahu zpět do Kolína. Fakt celou republiku za 24 hodin.

Jaké to je? Cestou potkáváte plno soutěžních týmů, sedíte v uličkách vlaků, povídáte si a zpíváte s protihrači a musíte navštívit alespoň jednu kulturní památku, jinak vás diskvalifikují. Je to super akce. Na konci trasy pošlete cestovní formulář, který cestou vyplňujete, s několika fotkami zachycujícími cestu skautům do Krnova a čekáte na vyhlášení výsledků. Na tento ročník se přihlásilo 117 týmů a my se umístili na 42. místě!

Pojeďte za rok taky!

Michal a Fífa

Zkuste vyluštit bonusové stanice (odpovědi na předposlední stránce):

Zajímáme se o své okolí...

Pražská ZOO byla skvělá

Světlušky z Kouřimi využily svátek 28. 9. a vydaly se do pražské ZOO, která oslavovala 85 let od svého založení.

V rámci oslav probíhaly různé akce, například dva křty nově narozených mláďat, a byly nově odhaleny instalace z filmu „Cesta do pravěku“ od Karla Zemana. Prvním křtěným zvířátkem byla samička hrabáče kapského, narozená koncem srpna, která dostala jméno Nyota. Jejím kmotrem se stal olympionik Petr Koukal. Druhým křtěným zvířátkem byla samička žirafy Rothschildovy, která se narodila na začátku srpna a dostala jméno Anna. Kmotrem malé žirafi slečny se stal olympijský medailista

Ondřej Synek. Stavily jsme se v zábavném parku Rezervace Bororo. Hned vedle je atrium, ve kterém probíhal pořad „Intelligence zvířat.“ V něm vystupovala tři zvířata: prase, lama a nosál. Paní chovatelky nám ukazovaly, jak probíhá rozhovor mezi člověkem a zvířetem. Třeba když zvíře chtělo nový povel, stouplo si chovatelce k levému boku. Za každý dobře provedený úkol dostalo odměnu v podobě ovoce a zeleniny. Když pořad skončil, šly jsme se projít po ZOO. Výlet jsme ukončily posezením u restaurace Oceán. Navečer jsme se vrátily do Kouřimi. Den v ZOO se mi líbil a moc jsem si ho užila.

Foto z drezury a text Wewerka

ZOO Praha

Ředitelské volno 26.9. jsme příjemně strávili v pražské zoologické zahradě.

Velice se nám zalíbil pavilon slonů, který je pro slony prostorný a v jeho okolí se nachází i sloní posvátné sochy a sloni se zvonky pro štěstí.

Žirafy na nás vyplazovaly své dlouhé fialové jazyky a tygři nám předvedli, jakou mají chuť k jídlu (zrovna dostali oběd). Vyzkoušeli jsme i přívoz přes Vltavu..

Text a foto Myšák a Fífa

Lesní běh v Říčanech

Na lesní běh do Říčan jsme vyrazili s Filipem v sobotu 8.10.

Běhalo se v různých kategoriích- od malých dětí po dospělé. Hodně běžců bylo z běžeckých klubů. Každá kategorie měla jinak dlouhou trať. V mé kategorii jsem neměl žádného soupeře, tak jsem běžel v kategorii mladších žáků. Doběhl jsem do cíle a jako „jedinému“ v mé kategorii mi byl udělen diplom se sladkou odměnou. Běžel jsem celkem 600m a celá trasa vedla lesní cestou. Počasí nám vyšlo, bylo trochu chladno, ale hlavně nepršelo. Brácha Filip ve své kategorii měl víc soupeřů a bohužel se na místo vítězů nedostal. Byla to krásně zpestřená neděle.

Text a foto Myšák

Zajímáme se o své okolí...

Sváteční podzim

Všimli jste si, že na podzim je několik státních svátků??? Víte proč?

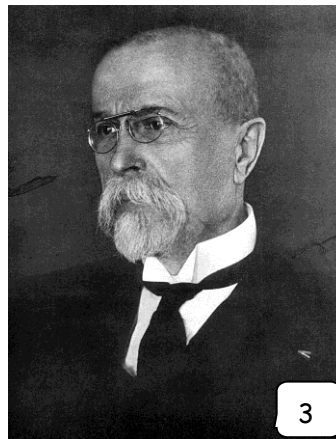
V den **28. září** slavíme státní svátek **Den české státnosti**. Připomínáme si, že tohoto dne byl roku 935 zabit svým bratrem Boleslavem přemyslovský kníže sv. Václav, patron české země. Takže je to i svátek sv. Václava.

O měsíc později máme další státní svátek - **28. říjen** - **vznik samostatné Československé republiky** (do této doby jsme byli součástí Rakouska Uherska). O to se nejvíce zasloužili naši první dva prezidenti T. G. Masaryk a Edvard Beneš, kteří jednali se zahraničními mocnostmi, aby se tento stát mohl z Rakouska Uherska vymanit. Stalo se to roku **1918**.

17. listopad nás teprve čeká. Co se stalo? Roku **1939** bylo popraveno devět studentů vysokých škol, kteří protestovali proti nacistům při pohřbu Jana Opletala, který byl nacisty postřelen a zemřel. Byly zavřeny vysoké školy a přes 1200 studentů odvečeno do koncentračních táborů. Jako připomínka tohoto teroru se slaví **Mezinárodní den studentstva**.

A právě oslavy Dne studentstva po 50 letech **17. 11. 1989** se staly událostí, která odstartovala **Sametovou revoluci** a vznik dnešní demokratické republiky. Studenti tehdy opět protestovali, tentokrát proti komunistickému režimu a po tvrdém potlačení demonstrace se k nim přidávali další lidé, vznikla revoluce. Takže se slaví **Den boje za svobodu a demokracii**.

Dokážeš zařadit fotografie k předchozím událostem?

... řešení najdeš na předposlední stránce

Myslíme si...

Parádní výprava za dobrodružstvím

totálně vyčerpaní, ale všichni jsme měli ještě dost energie zahrát si další hry. I v den našeho odjezdu jsme dopoledne a odpoledne hráli hry, ale poté jsme už museli jít na vlak, aby nám neujel. Když jsme přijeli do Kouřimi, litovali jsme sice, že výprava skončila, ale doufáme, že brzy bude další.

Mišon

Oddíl skautů a včel vyrazil 16. 9. na víkendovou výpravu do Plaňan. Veškeré oblečení, jídlo a další důležité věci na přežití jsme si nesli v batozích na zádech. Z Kouřimi jsme odjžděli vlakem do Peček, kde jsme vystoupili a šli jsme pěšky do klubovny plaňanských skautů. Od nádraží to nebylo daleko, takže jsme tam byli hned. Ve vypůjčené klubovně jsme i přespávali, jelikož byla poměrně velká. Tak jako tak jsme se potřebovali vyspat na zítřejší celodenní túru přes Radim do Peček a zpátky do klubovny. Celá túra byla dlouhá cca 10 km. Při ní jsme si stihli udělat oběd, dojít si na zmrzku a ještě si zahrát nějaké hry. Když jsme se vrátili, všichni byli

Domlouvají se dva blázni na útěku:
„Jestli je tam vysoká zeď, podlezeme jí, jestli je nízká, přelezeme.“ Vtom přiběhne další pacient a udýchaně hlásí:
„Tak z toho útěku nic nebude pánové, žádná zeď tam totiž není.“

Vtip - táta a kladivo

Sousedka uvidí na schodech sedět plačícího chlapce.
„Copak se ti stalo?“
zeptá se. „Táta se praštil kladivem do prstu,“ vzlyká chlapec.
„Tobě je ho líto, vid'..?“ „Ne, já se nejdřív smál!“

„Volá ten člověk, co jste ho večer prohlásil za mrtvého.“

Ptá se blázen druhého blázna:
„Letěl jsi už někdy balónem“
A druhý: „Myslíš fotbalovým nebo basketbalovým?“

Přijde blázen do obchodu a ptá se prodavače:
„Máte, prosím, barevné televize?“ „Ale jistěže máme, prodavač na to. „Tak mi, prosím, zabalte jednu oranžovou...“

Myslíme si...

Osmý příběh Harryho Pottera O devatenáct let později...

Osmý příběh se už netýká tolik Harryho jako jeho mladšího syna Albusa.

Určitě jste si mysleli, že Albus bude ve škole oblíbený, bude v Nebelvíru a bude mít spoustu kamarádů. To jste se ale spletli! Už první rok si ve spěšném vlaku do Bradavic našel nového kamaráda. Byl to syn Draca Malfoye, o kterém se říkalo, že je to Voldemortův syn. Ale Albus na to nebral ohledy a začal se s ním bavit.

Scorpius - Dracův syn - se stal Albusovým jediným a nejlepším kamarádem. Další věc, které byste neuvěřili, je, že ve škole zařadili Albusa do Zmijozelu. Všichni čekali, že půjde do Nebelvíru jako jeho otec i matka. Harry Albusa povzbuzoval a říkal mu, aby si s tím nedělal starosti. Ale na tatínka Albus moc nedal.

Pokud se chcete dozvědět o Albusových problémech a dobrodružstvích víc, doporučuji vám přečíst si knihu nebo si pár let počkat na film. Jen se nenechte zaskočit tím, že je knížka napsaná jako divadelní scénář!

Text Mates, ilustrace z internetu

Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti

Můj poslední zážitek z kina byl
film Tima Burtona

Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti.

Film je o chlapičce Jakeovi, který objevil utajený sirotčinec. Jakmile pozná jeho obyvatele a jejich zvláštnosti, ale i jejich strašlivé nepřátele - netvory, zjistí, že pouze on má schopnost netvory vidět. Proto se rozhodne v sirotčinci zůstat a chránit své nové kamarády.

Film se mi moc líbil, protože byl napínavý a byl hezky dějově i graficky zpracovaný.

Možná, že až se na něj podíváte, pomyslíte si, že jsem strašpytel, protože se mi místy zdál strašidelný!

Text Mates, foto představitelů z internetu

Sebevražedný oddíl

Sebevražedný oddíl je film, který určitě zaujme fanoušky komiksů.

Nejlepší na tom je, že se ve filmu vypráví o super zločincích. Amanda Wallerová se snaží sestavit tým nejnebezpečnějších super zločinců, kteří mají zastavit záhadnou nepřemožitelnou sílu. Vyzbrojuje je tím nejefektivnějším arzenálem, který má vláda k dispozici, a pak je pošle splnit jejich úkol. Ze zločinců se tak mají stát kladásové! Film je hraný, nahrálo studio DC Comics, ve kterém mimo toho natočili mnohem více filmů o superhrdinech (Batman vs Superman, Batman, Temný rytíř, nebo Muž z oceli).

Text Čenda, foto z internetu

Ptáme se...

Co víme o orientačním běhu?

Paní učitelka Randíková, ještě před měsícem Choutková, se aktivně věnuje orientačnímu běhu. Letos by chtěla vychovat i hrstku zájemců ve škole v rámci kroužku, ale o tělocviku si „orientáky“ vyzkoušeli všichni, které učí. Přesto někdo stále netuší, co to je za sport, a my se ptali:

Co je to vůbec orientační běh? Čím je tento sport charakteristický?

Doufám, že nebudu hovořit moc „učebnicově.“ Orientační běh (OB) je sport, při kterém se musí skloubit dohromady fyzická zdatnost jedince při pohybu v terénu se schopností jeho mozku pracovat na řešení problému, kam se vlastně pohybovat. OB je charakteristický tím, že neexistuje vytyčená trasa. Trasu si závodník volí sám. Cestou hledá kontrolní body.

Proč jste si vybrala jako sport právě orientáky? Co se vám na tom líbí?

K orientáku jsem se dostala náhodou, to tak většinou bývá. Líbí se mi na něm úzké spojení s přírodou. Existuje samozřejmě celá řada jiných závodů – ne jen klasické v lese, ale i ve městě, v parku. Já mám nejradši ty v lese, vstoupíte do míst, do kterých byste jinak nevstoupili, a nejlepší na tom je, že ta místa jsou krásná!

Jak dlouho běháte? V kolika letech jste začala běhat orientační běh?

Začala jsem běhat, asi když mi bylo 8. Tedy, ono to moc „běh“ zrovna nepřipomínalo. Vracela jsem se z lesa vždy suchá, čistá a s grácií jsem si kráčela koridorem do cíle. Až časem začne člověk teprve závodit. Nyní se z lesa vracím často špinavá, mokrá a za cílovou čarou padám do trávy. Navíc není nenormální, že se z lesa vracíte, jako když jste právě svedli souboj s medvědem, ano, teče i krev. Ostružiny a kopřivy holt neuhnou a já nehodlám ani do budoucna tyto překážky obíhat, ztrácíte tím cenné vteřinky. Ten pocit v cíli bych ale za nic nevyměnila.

Kde všude jste již běhala?

To je těžká otázka, protože se dá odpovědět: „Všude možně“. Možná bude lepší vyjmenovat místa, která se mi vryla do paměti nejvíce, a to buď svou krásou nebo nějakým těžkým terénem či obtížnou stavbou tratě, například Kokořínsko a lesy pod Českou Lípou. Dále hrad Valečov se svými pískovcovými skalami, skalními městy s jeskyněmi. Tam jsem běhala snad tisíckrát, ale stále jako poprvé. Na Jičínsku, tam jsou také báječné terény, nejznámější místo pro orientáky je asi vesnice Brada. Ale i Česká Kanada, Šumperk, Liberec, Vysočina... V zahraničí moc odběhaných závodů

Ptáme se...

nemám, byla jsem dvakrát ve Slovinsku a dvakrát v Itálii, z toho jednou v Benátkách. Zajímavého na tamních mapách je, že jsou ulice vykresleny různým odstínem šedé barvy – podle pravděpodobnosti výskytu turistů. Je to něco jako hustníky. Čím více šedá barva, tím více turistů a horší průchodnost.

Daří se vám? Jaký je váš nejvíce ceněný úspěch?

Jak kdy ☺. Někdy vám závod vyjde na jedničku a hned další den zaběhnete tak, že by jako hodnocení nestačila ani šestka. Nejvíce ceněný úspěch nemám, mám prostě jen radost z pohybu. Samozřejmě mě potěší nějaké vítězství, třeba loni na sprintu poháru západočeské oblasti v Kralovicích jsem byla první v kategorii D21 a to bylo celkem hezké ukončení sezóny.

Kde všude se dá zorganizovat orientační běh?

Kromě klasického lesa se organizuje například ve městě, v parku (tzv. parkáč), jednou jsem běhala OB v obrovském bunkru ze 2. světové války s čelovkou! Přesněji, byla to dělostřelecká tvrz Bouda v Pardubickém kraji. Už jen najít v lese otvor dovnitř a ven zabere dost práce ☺, všechno je maskované, což potom běhat uvnitř spleti chodeb! Tam jsem se tehdy také trochu bála a mému tat'kovi - taky nadšenci do OB - cestou zhasla čelovka, takže závod nedokončil.

Jak dlouhé trasy se většinou běhají?

Tratě se nazývají celkem příznačně: sprint, krátká trať, střední trať, dlouhá trať, zkrácená trať. Dlouhá trať ale může být různě dlouhá ☺. Moje dámské kategorie pro dospělé mají většinou dlouhou trať přímou čarou vzdálenostně kolem 8km. To ale neznamená, že nenaběháte více. Nebo třeba záleží hodně i na převýšení na trati. Třeba udělat z 8 kilometrů 12 km není problém, když se někam omylem zaběhnete a seběhnete kopec, který zase musíte zpátky vylézt. Pro děti jsou tyto vzdálenosti samozřejmě kratší. Pro dospělé muže zase delší. Každá věková kategorie si tedy přijde na své.

Co je na tom nejtěžší z pohledu organizátora?

Získat povolení k uskutečnění závodu, vyřídit si všechny papíry s vlastníky pozemků apod. Tím bych tady nerada otravovala čtenáře. Hrozně těžké je, když v dané oblasti není mapa, tak se musí ještě sehnat mapař, nebo můžete mapovat sami, což je těžké a namáhavé, mám to vyzkoušené.

Co je nejtěžší z pohledu závodníka?

Závodník už si jen užívá to, co mu připravil organizátor, takže nepovažuji nic za těžkost.

Co je potřeba k tomu, aby se mohl člověk účastnit orientačního běhu?

Odhodlání, trochu základních znalostí mapových barev, značek a symbolů, základ zacházení s buzolou (kompasem), boty do terénu a hurá!

Kde najít informace o závodech?

Na internetu: <http://oris.orientacnisporty.cz/>

Máte nějaké speciální prostředky, jak se před startem nabudit, občerstvit či jinak "nakopnout"?

Před startem většinou ráno vydatně snídám a před samotným závodem se ještě rozklusávám (cca 1km).

Ztratila jste se už někdy při běhu?

Ztrácím se pořád! A to mě na tom baví. Dokonce ne jen při běhu, ztratit se dá i při chůzi, věřte mi!

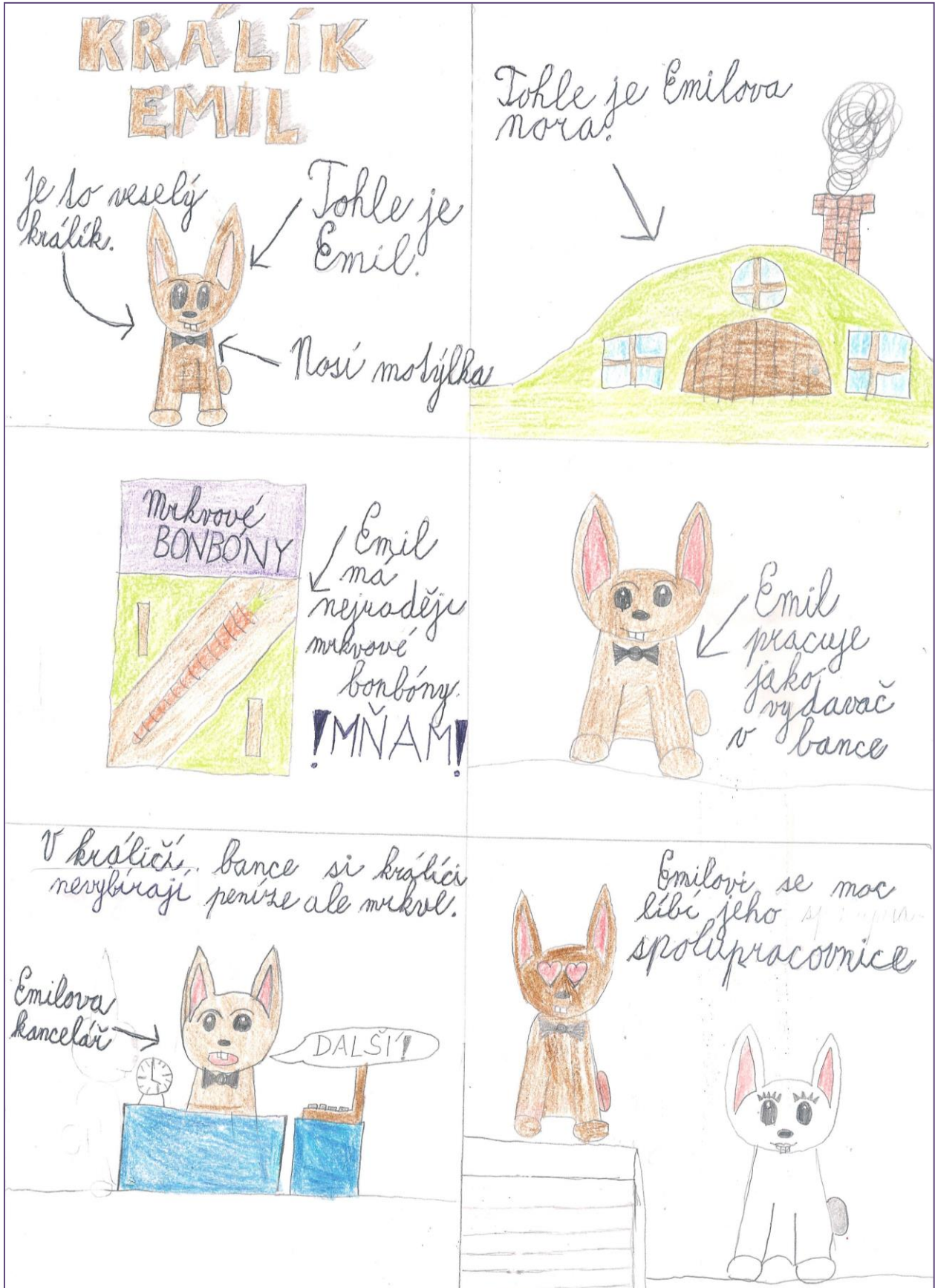
Slyšeli jsme, že naposledy jste se účastnila závodů v Itálii. Jaké to tam bylo, jak závod vypadal? Jak jste si ho užila?

Italové nejsou úplně špatní organizátoři, i když třeba občerstvení a základní hygienické zázemí máme na závodech v ČR mnohem lepší! Moc se mi ale líbilo, že zvládali každý den přesun shromaždiště do jiného lesa nebo jiného města. Celkem jsme běželi 5 závodů ve 4 dnech. První den byl ale nejvíce zvláštní, běhalo se u moře, dokonce jsem razila jednu kontrolu, která byla zapíchnutá ve vodě. Druhý den se šlo na start po křížové cestě, opravdu zvláštní. Nejvíce jsem si užila ale čtvrtou etapu, kdy jsem na 8,3 kilometrech strávila skoro 3 hodiny. Už jsem si myslela, že se nikdy nevrátím a zůstanu ztracena v italském lese. Mapa měla větší měřítko, na mapování jsem se musela zastavovat a vlastně se vůbec nedalo moc běžet, všude kameny a suchá dlouhá tráva přes ně, no prostě hnus, takže jsem si to moc užila ☺.

Otázky sestavovala celá redakce

Bavíme se...

Nakreslili a napsali Mates a Fífa

Bavíme se...

Nové Star Wars se točí i v Kouřimi

Dostala se k vám již tato neuvěřitelná novina? Je to přesně tak, jak píšu. Více jak čtvrtina nových Hvězdných válek se bude točit v České republice, z toho většina v Praze. Ale nějaké záběry mají být pořízeny i tady u nás, v Kouřimi!

Pokud jste fanoušky tohoto filmu, jistě z toho máte velikou radost. Ptáte se ale, proč by se mělo Star Wars natáčet zrovna tady, v historickém městě, když

celou náplň filmu je vesmír a kosmické lodě? Podle toho, jak se hlavní režisér Steve Ashole vyjádřil, by se mělo v novém díle Hvězdných válek často putovat časem. A právě proto budou využity hlavně prostory v našem skanzenu. Ale v záběrech by se měl objevit i kostel sv. Štěpána spolu s naší jedinečnou zvonící, a dokonce i Lechův kámen. „Na natáčení v Praze se těším, nikdy předtím jsem v ČR žádný film netočil a ani jsem tuto zemi nenavštívil. Bude to jistě krásná zkušenost,“ řekl Steve Ashole televizi Cornhub. Žádné další informace se mi bohužel zjistit nepodařilo, ale i tato fakta jsou pomalu neuvěřitelná.

Kachna

Fotokoláž Mates, text Honza

Zdeněk Adla

KRÁSNÝ KŮŇ

Byl jednou moc pěkný . Lidé se za ním se zálibou ohlíželi, ochotně mu dávali cukru a říkali: „To je krásný koník .“ Tenhle jednou zatoužil vypadat jako . Koupil si tedy a pyšně krácel ulicí.

„Kup si ještě ,“ poradila mu . Kůň ji poslechl, natáhl si a vykračoval si ještě pyšněji.

„Kup si taky “ poradil mu , „budeš úplně jako .“ Kůň si tedy koupil . Myslel si, že už vypadá jako člověk, a pyšně si vyšel mezi lidi.

„To je ale ošklivý ,“ říkali o něm lidé na potkání. „Tak šeredného chlapa jsem v životě neviděl.“

Domalovala Oliva

Varhanní kvíz - odpovědi: Johan Sebastian Bach - Karel Blažej Kopřiva- Pasov v Německu-10m a 50cm- 1 cm- cena je jako cena rodinného domu- asi od 11 let, záleží na velikosti člověka- za rok se hrají běžné skladby, za 5-6 let se dá koncertovat, pokud člověk hodně cvičí – varhanář.

Utajená města z článku Křížem kražem: Křivoklát, Grešlové Mýto, Borohrádek, Nezvěstice.

Sváteční podzim: 28. září - Den české státnosti – snímek č. 4., 28. října – Den vzniku sam. československého státu – č. 3., 17. listopadu – Den boje za svobodu a demokracii 1989 - č. 2., 5., 6. Mezinárodní den studentstva 1939 – č. 1

Logická olympiáda - řešení Petrova úkolu – 17.

Bavíme se...

Smějte se, vždyť smích je koření života!

„Oskare, řekni nám, co je to?“
„Sím, paní učitelko, to je lebka.“
„Dobře, ale z čeho?“
„Ze zvířete.“
„Ale jakého zvířete?“
„Sím, mrtvého.“

Uprostřed vyučování se přihlásí Honzík a prosí: „Paní učitelko, mohl bych se trošku občerstvit?“

„No dobrá,“ svolí učitelka, „ale opravdu jen trošičku.“

Kluk vytáhne z aktovky mobil: „Rozvoz pizzy...?“

V dějepise: „Podle čeho se Čechy nazývají Bohemia, Alenko?“
„Podle těch chipsů.“

„Být sebou, Horáčku, nosila bych na hlavě čepici,“ prohlásila paní učitelka. „A na co?“ diví se rozcuchaný výrostek. „No, já nevím,“ povídá učitelka, „ale v novinách psali, že už každou chvíli přiletí čápi a budou si hledat hnízda!“

„Liborku, probud' se, ptáčkové už dávno vstali.“
„To věřím, ti nemusí do školy. Kdybych já mohl celý den létat venku, taky by se mi chtělo vstávat.“

Rolníci jsou učitelé, kteří vzdělávají půdu.

Puzzlík

13. ročník

Redakce 2016/2017:

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš), 8.A

Michal Nedvěd (Myšák), 7.tř.

Marek Čejka (Marek), 9.A

Jan Bug (Honza), 9.A

Matěj Drahotka (Nehete), 9.A

Šéfredaktorka

Marie Bílková (MBí)

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim,

náklad 70 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách, na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Redaktor elév:

8.A

Alex Bálek (Alex)

Pavel Pěchouček (Peyber)

6.A

Jan Strunecký (Čenda)

6.B

Nikola Gabrielová (Niky)

Šimon Paclt (Mišon)

5.A

Ema Alexandrová (ačmE)

Míša Olivová (Oliva)

5.B

Eva Kůsová (Wewerka)

Matěj Kolpak (Mates)

Filip Nedvěd (Fífa)

Ondra Chlubna (Chondra)

